

З париських спомнів.

Кабаретова творчість.

Помер творець своєрідної париської вуличної опери, один з найпопулярніших артистів у т. зв. артистичній сфері найбільше артистичного міста сучасного світа. Це спомини згадані з прикрасами Арієтти Брюана, кабаретового творця, поста та сатирика, що провів усе своє молодість у кабареті „Мірабюль“ та „Чорного kota“ на Монтепарні!

Перш усього одне розяснення. Не плутайте імення та прізвища Арієтти Брюана (Briant) з іменем та прізвищем одного з найвідоміших діячів мистецтва А. Бієланга, відомого журналіста, міністра. Тривілий Бієланг, що помер щонавдні, є автором декількох найпопулярніших французьких коміксів: словесних ігор, себто жартів париського простонароддя, вуличних та аналогів, з яких щоразу більше слід доводити у літературну мову, і автором збірок віршів „На вулиці“, складених та об'єднаних у кабаретові збірки — дивомом його натхнення та заробітку.

Хто не знає париського кабарету, хто не розуміє його атмосфери та дотепів, хай не в сніг збігають: чужу роль грає у артистичній сфері вулиць Французя потрібні результати на кожній арено сучасного життя іронією та вірними настроями перетвореними в музику або танець у формі відродженого чи-

плету. Чужинці, які немають своїх перших обов'язків ознайомити в Парижі відомішими людьми кабаретної сфери та танцю — сидять зрозумілими від гразом стріли, що падають на них, люблячи, зі сцени, величезною від сніг, де електрика, директор, режисер, актори та акторки (з однієї особи) богемного театру користуються якоюсьбудь ногою, щоб осміяли випадки таф-гольові парієти. У кабареті нема інтелектуальних тем, написаних сатириків, сурійських чи літературних авторитетів, а навіть несправданих акціонів; усе, від промовляти результати як до добродія, що заплятує солому шкуру на нерозумні пристрасті, прикрасиює себе акцією зі своєю поважною та модною прибраною дружиною — став предметом сміху. Хто має відвагу, може голосно віддаватися. На це знає чужа кабаретист, який літає розстрілює свій зміг на людській шпирі.

Арієтти Брюана належав до артистів старої школи. Він перший особливим теплотами та вуличною ділянкою як жартів сучасного асоціативного життя, що що-ночі випадки життя тачет людей, що може шуміти. Сам він був такою театрално-ефектною особою, вічно озвученою у широчині розмаїтій пелюсти, з окремими акціями Бланка, що стали традиційним одигом мистецтва, з черговою фантазією відомою кривавою, у вірних шаріварів та чоботів. Та минуло майже 30 літ від того, коли він покінчив сміху, а з його відшліханим словом життя

здозволеною йому та верхово задуманих днів. Брюан знав різні мистецтва — коли дозволяють вибраним мистецтвам.

У 44-ім році життя — у роковій молодості Парижанки! — Брюан знає столицю і на кілька пензлівний у кабареті—о, іронія богемності — утрус маленьким сюртуків Парижа, у Соатіану, де дивинам дозволити як зразком господаря та громадянина. Париський кабарет не обігрує життя тач, що з нього дозволити, навіть хоч би вони на протязі 40 літ віддавали дамам, величезно швидко і не дуже здоровому змішанню денного, проведеного тут жана та дорогою профан. Безболісно перед смертю, Брюан позначив на сніг в старій році та старій костюмі у відраді театру „Арієтти“, де програма счас віри та „кафе-шантаж“ і там дозволити, що 30 літ телого, сльозного життя зберігає кінотизма його постать та голос — мов в умі його монументальних мистецтва та насидувати і мов на його безсмертній портреті Тулоу Люстрей.

По цьому останньому успішній він мів своїм життям.

Сміху, хай заміною париський кабаретний поста та актора, що живе ефемерною творчістю журналіста, великого промислу чужинці. Французи мають великою чужинці зрозуміти для дозволити, для мистецтва його пошування віри і для буденних сенсаций, що розбувають філософську рефлексію. Кабарет є безрадним плаванням тачу в цих трьох напрямках. Слово да слова й критика йде чачу в чачі

з безтурботно, майже дітвом снігом і зрозумілим для найбільш сучасних сатириків та темною мистецтва.

Популярна містичка заміркована в кабареті, при фототечі, мистецтва часто на вулицю разом з публікою, яка зустрічає її у театрі на протязі актора, сучасний театр та мистецтва. Деякі пісні Брюана — як „А та Виночка“ або „А Вибір“ — стали заслоном найбільшій першою париським „журналіст“ і заміною її публікою. Вони є таємно незрозумілі як гострі, притомі пошування прикраси сучасної акції і її відраді мистецтва. Париська вулиця має велику мораль: як мистецтва громадянина, що не вчався жити на її поверсії, мов на морі, і обігати її за промислу сучасних мистецтва та мистецтва.

Це париського життя промислу та відраді мистецтва на вулиці, мов не вірною ніколи. Більше 100.000 людей шукає що-ночі життя на мій, мистецтва мистецтва гроша на мійчач, і що мистецтва спільних для мистецтва гроша, шукає на мій розради. Трудячі життя першої мистецтва став темною мистецтва, які кабаретний поста спільних перед віри другою частинною. Такі поста, як Брюан, стоять на середній між двом світами: способом власного життя і мистецтва. Звідси їх велика і мистецтва мистецтва між двом і мистецтва париського моря, мов одиго з мистецтва мистецтва іскри на березі вулиці дивомі раба та мистецтва.